

Tämä artikkeli on alkuperäisen artikkelin rinnakkaistallenne.

Viite

Varamäki, E. 2016. Etelä-Pohjanmaa ruokamaakuntako? Ilkka 4.7.2016, 12

SeAMK

SEINÄJOEN AMMATTIKORKEAKOULU
SEINÄJOKI UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES

www.seamk.fi

verkkolehti.seamk.fi

Etelä-Pohjanmaa ruokamaakuntako?

Ilkka 4.7.2016

Näkykö ruokamaakunnan status ruokapöydässämme ja valinnoissamme?

Panostetaanko täällä enemmän ruokaan kuin muualla Suomessa? Tunnettaanko maakuntamme tietyistä ruoista? Rehellisyyden nimissä näin ei taida olla.

Isossa kuvassa tilastoluvut ovat vakuuttavia ja antavat ehdottoman oikeutuksen ruokamaakunnan statukselle.

Ruoanjalostuksen osuus maakuntamme bruttokansantuotteesta on yli 25 prosenttia, mikä on tuplasti enemmän kuin toisella sijalla olevalla Päijät-Hämeellä. Edelleen elintarvikesektorin työllistävä vaikutus on meillä yli 10 000 henkilötyövuotta.

Yhtä vakuuttavaa ei kuitenkaan ole, jos katsotaan kasvuyritysten tai syntyvien uusien yritysten määrää alalla. Isoimpien elintarvikeyritysten jälkeen on muutama keskisuuri tähtiyritys, mutta sitten on iso aukko ja pienimpiä elintarvikeyrityksiä lopettaa toimintaansa eikä uusia juurikaan perusteta.

Ruokamaakunnan eteen meistä jokainen pystyy päivittäin vaikuttamaan omilla valinnoillaan kaupassa tai ravintolassa. Perheen äiti tai yhä useammasa perheessä tänä päivänä myös isä tekee päätöksen siitä, mitä perheessä syödään.

Vellovassa ja vastakkainasetteluun keskittyvässä ruokakeskustelussa tuntuu unohtuvan se tosiasia, että ruokaketjun eri osapuolilla eli alkutuottajilla, elintarviketeollisuudella, päivittäistavarakaupalla sekä ravintoloilla on yksi ja sama lopukuluttaja, joka tekee lopulliset valinnat.

Kuluttajat ovat vaativia tänä päivänä. Vaatimukset liittyvät ympäristöystävällisyyteen, ruokaturvan varmistamiseen, tuotteiden terveellisyyteen, jäljitettävyyteen ja avoimuuteen alkuperän suhteen sekä kohtuullisiin hintoihin. Kaupan hyllyn kohdalla viimeksi mainittu painaa kuluttajan valinnassa monesti eniten, vaikka kyselyissä vastattaisiin joihinkin muuta.

Maakuntamme keskimääräinen ansiotaso on Suomen al-

haisimpia, mutta niin on myös ruoan hinta maan alhaisin. Tämä on kovan kilpailun ansiota.

Merkittävä osa lihasta myydään meillä jauhelihana. Tuskin missään muualla maailmassa jauhelihaa saa niin monen sorttisena kuin meillä. Jokainen perheenäiti ja opiskelija kiittää jauhelihan helppouden ja edullisuuden. Tätä taustaa vasten on helppo kuitenkin ym-

Ruokamaakunnassa pitäisi sellainen ylpeydenaihe olla, mutta ruokakulttuuri tarvitsee vielä aikaa ja lisää harrastajia kehittyäkseen.

märtää, miksi kauppahallin tappainen paikka ei valitettavasti ainakaan vielä menesty Seinäjoella. Ruokamaakunnassa pitäisi sellainen ylpeyden aihe olla, mutta ruokakulttuuri tarvitsee vielä aikaa ja lisää harrastajia kehittyäkseen.

Jossakin olemme kuitenkin omaa luokkaamme ruoan suhteen. Ei muualla ole sellaista ylioppilasjuhlien, kihlajaisten ja muiden perhejuhlien yltäkyläistä perinnettä kuin meillä. Vieraita kutsutaan runsaasti, ja tarjoilu on erittäin vieraanvaraista. Emäntien pahin painajainen on aina ollut, että ruoka loppuu juhlissa kesken.

Pitäkäämme edelleen kiinni tästä perinteestä, mutta tämän rinnalla voisimme oppia nauttimaan ruoasta vielä enemmän myös arjessa.

Mikä muu tuo yhtä paljon iloa ja elämystä kuin hyvä ruoka hyvässä seurassa?

Elina Varamäki
Kirjoittaja toimii vararehtorina Seinäjoen ammattikorkeakoulussa.

